Περιεχόμενα

1	Δεδ	ομένα παραδείγματος	3
	1.1	Γεωμετρία φορέα	3
	1.2	Φορτία	3
	1.3	Υλικά	4
		1.3.1 Σκυρόδεμα	4
		1.3.2 Χάλυβας οπλισμού	4
	1.4		4
		Σεισμική δράση σχεδιασμού	4
2	Αρχ	ική προσομοίωση του φορέα	5
	2.1	Γεωμετρία φορέα	5
	2.2	Υλικά	6
	2.3	Συνθήκες στήριξης - Διαφράγματα	7
	2.4	Διατομές δομικών στοιχείων	7
	2.5	Φορτία - μάζες	8
		2.5.1 Φορτιστικές καταστάσεις - συνδυασμοί	8
		2.5.2 Προσομοίωση της μάζας	10
		2.5.3 Αποτελέσματα επίλυσης για κατακόρυφα φορτία	10
3		αμικά χαρακτηριστικά - Σεισμικές φορτίσεις	11
		Ιδιομορφές απόκρισης	
	3.2	, 1, 1, 1, 1, 1,	13
	3.3	Ιδιομορφική ανάλυση φάσματος απόκρισης	15
4		λαστική στατική ανάλυση βάσει SAP2000 (FEMA356)	19
	4.1	2.1L -1L L -1.1	19
		4.1.1 Σκυρόδεμα	19
		4.1.2 Χάλυβας	20
		4.1.3 Εισαγωγή του οπλισμού των δομικών στοιχείων	20
		4.1.4 Εισαγωγή πλαστικών αρθρώσεων στις δοκούς	22
		4.1.5 Εισαγωγή πλαστικών αρθρώσεων στα υποστυλώματα	23
	4.0	4.1.6 Εμφάνιση αυτόματων πλαστικών αρθρώσεων	23
	4.2	Ανελαστικές στατικές αναλύσεις	24
		4.2.1 Κατανομή των σεισμικών δυνάμεων	24
		4.2.2 Ανελαστική στατική ανάλυση για τα κατακόρυφα φορτία	26
	4.3	4.2.3 Ανελαστικές στατικές αναλύσεις για τα σεισμικά φορτία	27
	4.3	Αποτελέσματα ανελαστικών στατικών αναλύσεων	29
		4.3.1 Καμπύλες αντίστασης	29
	4.4	4.3.2 Πλαστικός μηχανισμός	29
	4.4	Υπολογισμός στοχευόμενης μετακίνησης	30
A		ολόγιο	33
	A.I	Σεισμικές διεγέρσεις Ευρωκώδικα 8	33

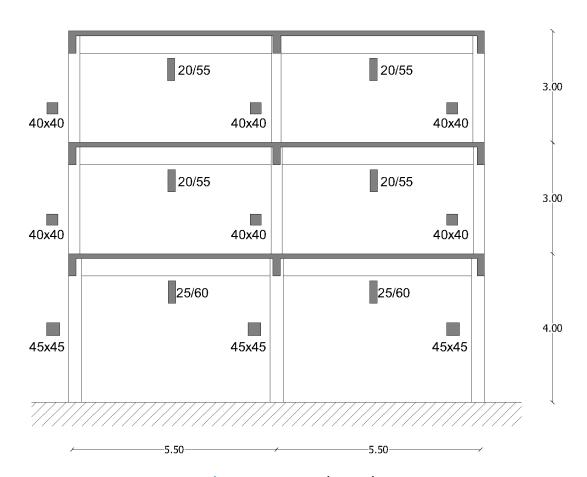
B′	Εργασία ε	ξαμήνου	39
		Φάσματα απόκρισης	
2		ΠΕΡΙΕΧΟΜ	ENA

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Δεδομένα παραδείγματος

1.1 Γεωμετρία φορέα

Στο παράδειγμα θα χρησιμοποιηθεί ο φορέας του σχήματος 1.1

Σχήμα 1.1: Γεωμετρία φορέα

1.2 Φορτία

Στις δοκούς να θεωρηθεί ότι υπάρχει ομοιόμορφο φορτίο $g=32.00kN/m^2$ και $q=9.50kN/m^2$. Οι στύλοι να θεωρηθούν αβαρείς.

1.3 Υλικά

1.3.1 Σκυρόδεμα

Το σκυρόδεμα να θεωρηθεί ότι έχει μέση θλιπτική αντοχή $f_{cm}=16MPa$. Χρησιμοποιώντας τη σχέση του Ευρωκώδικα 2 το μέτρο ελαστικότητας υπολογίζεται: $E_{cm}=22\cdot(f_{cm}/10)^{0.3}=25.3GPa$

1.3.2 Χάλυβας οπλισμού

Για τον χάλυβα να θεωρηθεί $f_{ym} = 500MPa$.

Στο SAP2000 να ληφθεί ως f_y η παραπάνω τιμή και στη συνέχεια να χρησιμοποιηθούν οι σχέσεις:

$$f_u = 1.25 \cdot f_y = 625MPa$$

 $f_{ye} = 1.15 \cdot f_y = 575MPa$
 $f_{ue} = 1.10 \cdot f_u = 687.5MPa$

1.4 Οπλισμός

Να θεωρηθεί ο παρακάτω οπλισμός για τα δομικά στοιχεία.

Πίνακας 1.1: Οπλισμός δομικών στοιχείων

	Διαμήκης	Εγκάρσιος
Στύλοι ισογείου	8Ø18	Ø8/120
Στύλοι ορόφων	8Ø16	Ø8/150
Δοκοί ισογείου. Ακρ. στηρίξεις	3Ø18(α) - 2Ø18(κ)	Ø8/150
Δοκοί ισογείου. Μεσ. στηρίξεις	5Ø18(α) - 3Ø18(κ)	Ø8/150
Δοκοί ορόφων. Ακρ. στηρίξεις	3Ø16(α) - 2Ø16(κ)	Ø8/150
Δοκοί ορόφων. Μεσ. στηρίξεις	5Ø16(α) - 3Ø16(κ)	Ø8/150

Η καθαρή επικάλυψη των οπλισμών να θεωρηθεί ότι είναι (ονομαστική τιμή) $c_{nom}=3cm$

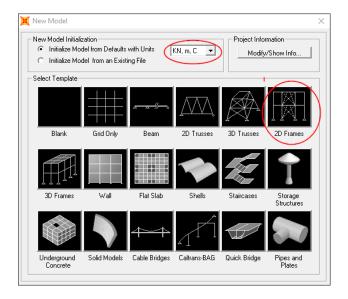
1.5 Σεισμική δράση σχεδιασμού

Να θεωρηθεί έδαφος C, ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας Z2, κατηγορία σπουδαιότητας ΙΙ. Το κτίριο να θεωρηθεί ότι ανήκει στη μέση κατηγορία πλαστιμότητας (ΚΠΜ).

Αρχική προσομοίωση του φορέα

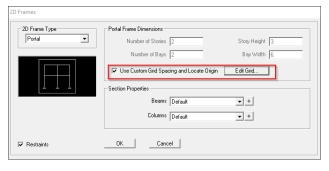
2.1 Γεωμετρία φορέα

Εισάγεται νέο μοντέλο επίπεδου πλαισίου (2D frame) στο πρόγραμμα προσέχοντας να επιλεχθούν οι σωστές μονάδες μέτρησης.

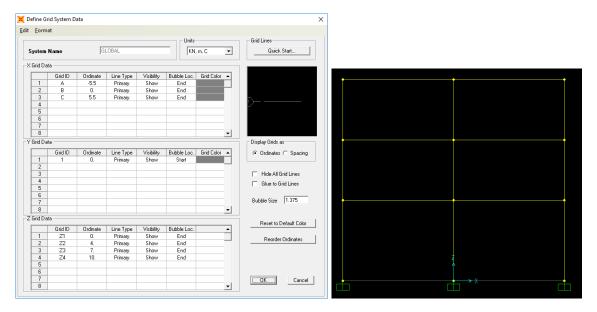
Σχήμα 2.1: Έναρξη νέου προσομοιώματος

Με δεδομένο ότι οι διαστάσεις των ορόφων δεν είναι κοινές είναι βολικό να γίνει εισαγωγή του κανάβου από τον χρήστη.

Σχήμα 2.2: Εισαγωγή καννάβου από τον χρήστη

Στο παράδειγμα το μήκος του κάθε ανοίγματος είναι 5.50m ενώ τα ύψη των ορόφων

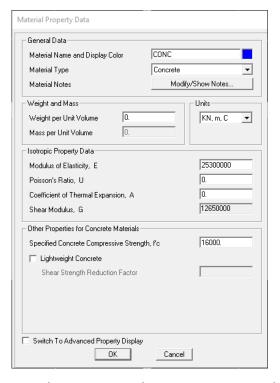

Σχήμα 2.3: Δεδομένα καννάβου και αρχικός φορέας

είναι 4.0m για το ισόγειο και 3.0m για τους ανώτερους ορόφους.

2.2 Υλικά

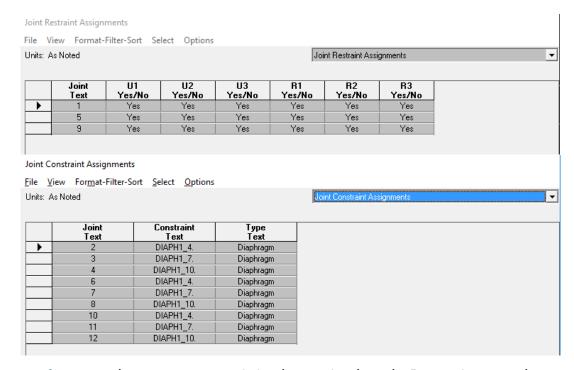
Σε πρώτη φάση δίνονται μόνο οι ιδιότητες για την ελαστική συμπεριφορά του σκυροδέματος και σε επόμενα κεφάλαια θα συμπληρωθούν και με τα στοιχεία που αφορούν στην ανελαστική συμπεριφορά των υλικών.

Σχήμα 2.4: Ιδιότητες σκυροδέματος στην ελαστική περιοχή

2.3 Συνθήκες στήριξης - Διαφράγματα

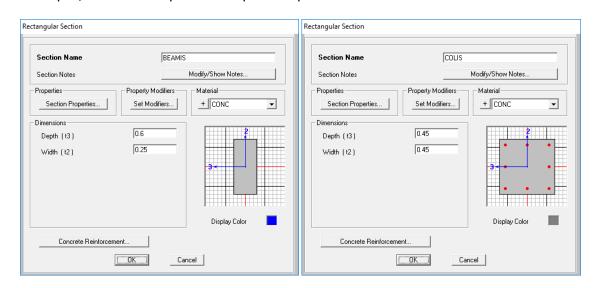
Τα υποστυλώματα θεωρούνται πακτωμένα στη βάση τους (παγιώνονται όλοι βαθμοί ελευθερίας) ενώ θεωρούνται διαφράγματα στη στάθμη του κάθε ορόφου.

Σχήμα 2.5: Πίνακες SAP2000 με δεδομένα συνθηκών στήριξης και διαφραγμάτων

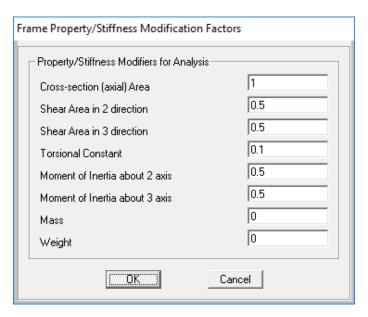
2.4 Διατομές δομικών στοιχείων

Δίνονται οι διατομές των δομικών στοιχείων με τις διαστάσεις των δεδομένων. Ο οπλισμός θα τοποθετηθεί σε επόμενο κεφάλαιο.

Σχήμα 2.6: Διατομές δοκών και στύλων ισογείου

Η προσομοίωση των ρηγματωμένων διατομών γίνεται σε αυτό το στάδιο σε δοκούς και στύλους ως εξής:

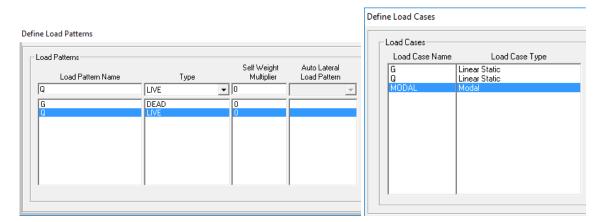

Σχήμα 2.7: Μειώσεις γεωμετρικών ιδιοτήτων για την προσομοίωση των ρηγματωμένων διατομών

2.5 Φορτία - μάζες

2.5.1 Φορτιστικές καταστάσεις - συνδυασμοί

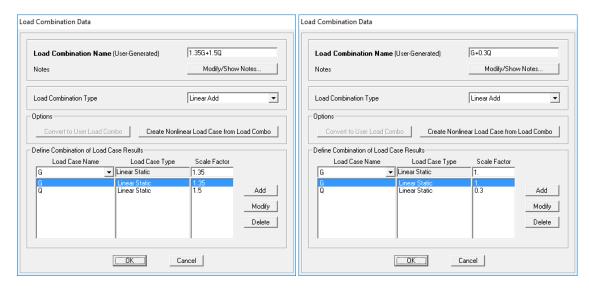
Ορίζονται οι μορφές φόρτισης (load patterns) και στη συνέχεια οι αντίστοιχες φορτιστικές καταστάσεις (load cases) για τα μόνιμα και τα ωφέλιμα φορτία ως εξής:

Σχήμα 2.8: Μορφές φόρτισης και φορτιστικές καταστάσεις για τις κατακόρυφες δράσεις

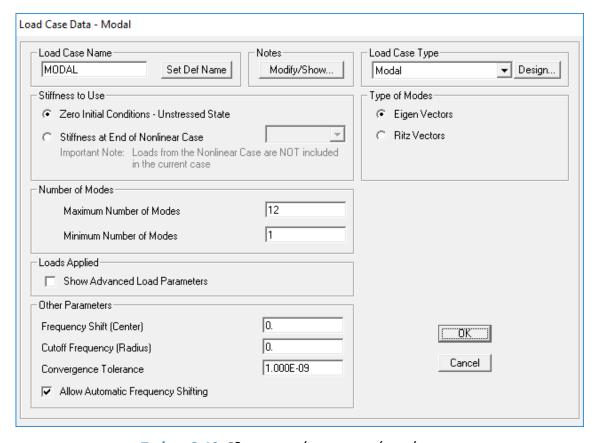
Δίνονται μόνο τα ομοιόμορφα φορτία των δοκών και για απλοποίηση αγνοούνται τα ίδια βάρη των υποστυλωμάτων.

Στη συνέχεια ορίζονται οι συνδυασμοί φόρτισης (load combinations) που αντιστοιχούν στα κατακόρυφα φορτία (οι σεισμικοί σε επόμενο κεφάλαιο).

Σχήμα 2.9: Συνδυασμοί φόρτισης για τις κατακόρυφες δράσεις

Για να γίνει ιδιομορφική ανάλυση του φορέα και να υπολογιστούν τα δυναμικά του χαρακτηριστικά θα πρέπει να θεωρηθεί η αντίστοιχη ιδιομορφική φορτιστική κατάσταση. Επιλέγονται οι προεπιλεγμένες παράμετροι σύμφωνα με την παρακάτω φόρμα (θα δειχθεί στη συνέχεια ότι ο αριθμός των ιδιομορφών είναι επαρκής).

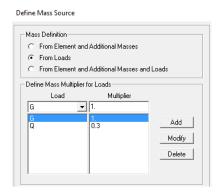
Σχήμα 2.10: Ιδιομορφική φορτιστική κατάσταση

2.5.2 Προσομοίωση της μάζας

Χρησιμοποιούνται οι μάζες που αντιστοιχούν στα κατακόρυφα φορτία του σεισμικού συνδυασμού, δηλαδή για G+0.3Q. Οι μάζες που αντιστοιχούν σε κάθε όροφο *i* θα μπορούσαν εύκολα να υπολογιστούν ως εξής.

$$m_i = \frac{(G + 0.3Q) \cdot L}{g} = \frac{(32.0 + 0.3 \cdot 9.5) \text{kN/m} \cdot 11.0 \text{m}}{9.81 \text{m/s}^2} = 39.08 \text{t}$$
 (2.1)

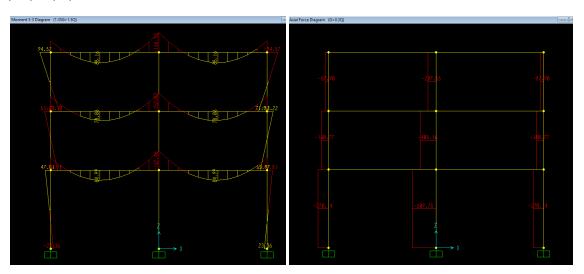
Οι μάζες θα μπορούσαν να τοποθετηθούν από το χρήστη σε οποιοδήποτε κόμβο του κάθε ορόφου καθώς υπάρχει η διαφραγματική λειτουργία. Εναλλακτικά, στο ίδιο αποτέλεσμα καταλήγουμε αν ζητήσουμε από το πρόγραμμα να υπολογίσει αυτόματα τις μάζες από τα φορτία ως εξής. Η συνέχεια του παραδείγματος θα ακολουθεί την 1η προσέγγιση (εισαγωγή μαζών με το χέρι).

Σχήμα 2.11: Αυτόματη εισαγωγή της μάζας από τα φορτία

2.5.3 Αποτελέσματα επίλυσης για κατακόρυφα φορτία

Ενδεικτικά παρουσιάζονται ορισμένα αποτελέσματα της επίλυσης για τα κατακόρυφα φορτία.

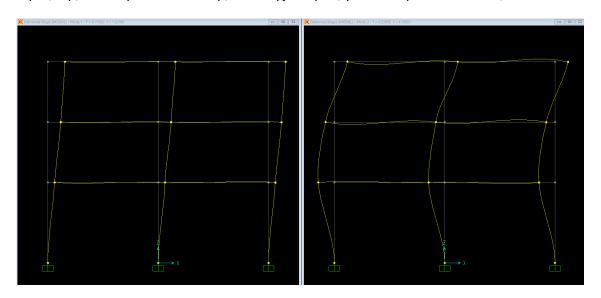
Σχήμα 2.12: Διάγραμμα ροπών για 1.35G+1.50Q και αξονικών φορτίων για G+0.3Q

кефалаіо3

Δυναμικά χαρακτηριστικά - Σεισμικές φορτίσεις

3.1 Ιδιομορφές απόκρισης

Από την ανάλυση που ήδη πραγματοποιήθηκε υπολογίστηκαν οι ιδιομορφές του φορέα. Στο σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζεται ο παραμορφωμένος φορέας σύμφωνα με τις δύο πρώτες. Στο SAP2000 μαζί με τις ιδιομορφές εμφανίζονται και οι τιμές της ιδιοπεριόδου και της ιδιοσυχνότητας για κάθε μία από αυτές.

Σχήμα 3.1: 1η και 2η ιδιομορφή απόκρισης

Με δεδομένο ότι γίνεται ανάλυση στο επίπεδο και υπάρχει διαφραγματική λειτουργία στη στάθμη των ορόφων, οι δυναμικοί βαθμοί ελευθερίας του φορέα είναι 3. Έτσι, αν στο πρόγραμμα δοθούν οι μάζες μόνο κατά την οριζόντια διεύθυνση σε 3 κόμβους στις στάθμες των ορόφων, οι ιδιομορφές που υπολογίζονται από το πρόγραμμα είναι πράγματι 3, ακόμα και αν στη σχετική φόρμα ζητήθηκε να υπολογιστούν περισσότερες (σχήμα 2.10). Στο σχήμα 3.2 παρουσιάζονται τα ποσοστά ενεργοποίησης των μαζών για κάθε μία από αυτές.

Οι συνιστώσες φ_i (ή s_i στον ΕC8) της κάθε ιδιομορφής σε όλους τους κόμβους του φορέα μπορούν να αναζητηθούν στα αποτελέσματα της επίλυσης για τη MODAL φορτιστική κατάσταση στις μετακινήσεις των κόμβων, όπως φαίνεται στον πίνακα

Modal	Participating N	lass Ratios									
File	/iew Format-	Filter-Sort Se	lect Options								
Units:	Units: As Noted Modal Participating Mass Ratios										
	OutputCase	StepType	StepNum	Period	UX	UY	UZ	SumUX	SumUY		
	OutputCase Text	StepType Text	StepNum Unitless	Period Sec	UX Unitless	UY Unitless	UZ Unitless	SumUX Unitless	SumUY Unitless		
•	_										
)	Text	Text		Sec	Unitless			Unitless			

Σχήμα 3.2: Ποσοστά ενεργοποίησης των μαζών σε κάθε ιδιομορφή

που ακολουθεί. Όπως ήταν αναμενόμενο, όλοι οι κόμβοι κάθε ορόφου έχουν τις ίδιες μετακινήσεις κατά Χ (U1) λόγω της διαφραγματικής λειτουργίας.

	s Noted tepNum = 1						Joint D	Joint Displacements				
	Joint Text	OutputCase Text	CaseType Text	StepType Text	StepNum Unitless	U1 m	U2 m	U3 m	R1 Radians	R2 Radians	R: Radian	
•	1	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0		
	2	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048271	0	0.000275	0	0.010457		
	3	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091967	0	0.000401	0	0.009639		
	4	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121658	0	0.000442	0	0.00524		
	5	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0		
	6	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048271	0	6.891E-20	0	0.0062		
	7	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091967	0	5.476E-20	0	0.007315		
	8	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121658	0	5.941E-20	0	0.003127		
	9	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0		
	10	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048271	0	-0.000275	0	0.010457		
	11	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091967	0	-0.000401	0	0.009639		
	12	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121658	0	-0.000442	0	0.00524		

Σχήμα 3.3: Μετακινήσεις του φορέα κατά την 1η ιδιομορφή

Στην περίπτωση που από το πρόγραμμα ζητηθεί να υπολογιστούν οι μάζες από τα φορτία (σχήμα 2.11) τότε εμφανίζονται περισσότερες ιδιομορφές, οι οποίες όμως αντιστοιχούν στην κατακόρυφη κίνηση, όπως γίνεται εμφανές στο σχήμα 3.4 όπου παρουσιάζονται τα ποσοστά συμμετοχής της κάθε ιδιομορφής στη συνολική απόκριση του φορέα. Είναι φανερό ότι στις 3 πρώτες ιδιομορφές ενεργοποιείται το σύνολο της μάζας του φορέα κατά Χ.

	/iew Format-l As Noted	riiter-sont sei	ect Options									(V-V-	Participating Ma	D6		
nus:	As Noted											Mone	rancipeting ma	ss natios		
	OutputCase Text	StepType Text	StepNum Unitless	Period Sec	UX Unitless	UY Unitless	UZ Unitless	SumUX Unitless	SumUY Unitless	SumUZ Unitless	RX Unitless	RY Unitless	RZ Unitless	SumRX Unitless	SumRY Unitless	SumRZ Unitless
•	MODAL	Mode	1	0.753131	0.89348	0	0	0.89348	0	0	0	0.78563	0	0	0.78563	
	MODAL	Mode	2	0.239885	0.09238	0	0	0.98586	0	0	0	0.00027	0	0	0.7859	
	MODAL	Mode	3	0.130498	0.01414	0	0	1	0	0	0	0.00092	0	0	0.78682	
	MODAL	Mode	4	0.054089	0	0	0.4743	1	0	0.4743	0	0	0	0	0.78682	
	MODAL	Mode	5	0.038439	0.0000009487	0	3.065E-19	1	0	0.4743	0	0.19586	0	0	0.98267	
	MODAL	Mode	6	0.03839	0	0	0.44522	1	0	0.91952	0	1.349E-19	0	0	0.98267	
	MODAL	Mode	7	0.019328	0	0	0.03554	1	0	0.95506	0	0	0	0	0.98267	
	MODAL	Mode	8	0.013678	1.000000008725	0	1.261E-16	1	0	0.95506	0	0.01524	0	0	0.99791	
	MODAL	Mode	9	0.013675	0	0	0.03535	1	0	0.9904	0	5.411E-17	0	0	0.99791	
	MODAL	Mode	10	0.0133	0	0	0.00475	1	0	0.99516	0	0	0	0	0.99791	
	MODAL	Mode	11	0.009408	0.00000001696	0	2.92E-14	1	0	0.99516	0	0.00209	0	0	1	
	MODAL	Mode	12	0.009407	1.023E-19	0	0.00484	1	0	1	0	1.261E-14	0	0	1	

Σχήμα 3.4: Ποσοστά ενεργοποίησης των μαζών σε κάθε ιδιομορφή για αυτόματη εισαγωγή των μαζών στο SAP2000

Αντίστοιχα, και οι συνιστώσες της κάθε ιδιομορφής εμφανίζονται στο σχήμα 3.5 όπου παρατηρείται ότι έχουν τιμές που πρακτικά ταυτίζονται με αυτές του σχήματος 3.3.

	s Noted epNum = 1						Join	t Displacements			
	Joint Text	OutputCase Text	CaseType Text	StepType Text	StepNum Unitless	U1 m	U2	U3	R1 Radians	R2 Radians	R3 Radians
	1	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0	(
T	2	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048264	0	0.000275	0	0.010455	(
╗	3	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091953	0	0.000402	0	0.009637	
╗	4	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121641	0	0.000443	0	0.005239	
┪	5	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0	
T	6	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048264	0	1.859E-17	0	0.006199	
╗	7	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091953	0	-5.494E-18	0	0.007314	
╗	8	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121641	0	-3.165E-18	0	0.003127	
┪	9	MODAL	LinModal	Mode	1	0	0	0	0	0	
T	10	MODAL	LinModal	Mode	1	0.048264	0	-0.000275	0	0.010455	(
T	11	MODAL	LinModal	Mode	1	0.091953	0	-0.000402	0	0.009637	
╗	12	MODAL	LinModal	Mode	1	0.121641	0	-0.000443	0	0.005239	

Σχήμα 3.5: Μετακινήσεις του φορέα κατά την 1η ιδιομορφή για αυτόματη εισαγωγή των μαζών στο SAP2000

3.2 Μέθοδος ανάλυσης οριζόντιας φόρτισης

Η σεισμική τέμνουσα δύναμη βάσης F_b υπόλογίζεται από τη σχέση Α΄.6

$$F_b = S_d(T) \cdot m \cdot \lambda \tag{3.1}$$

- Για ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας Z2 από τον πίνακα Α΄.1 είναι $a_{gR}=0.24g$ και για κατηγορία σπουδαιότητας ΙΙ από τον πίνακα Α΄.2 είναι $\gamma_{\rm I}=1.0$. Άρα, προκύπτει $a_{g}=\gamma_{\rm I}\cdot a_{gR}=0.24\,g$
- Για έδαφος C από τον πίνακα Α΄.3 λαμβάνονται $S=1.15,\,T_B=0.20sec$, $T_C=0.60sec$, $T_D=2.00sec$.
- Η θεμελιώδης (1η) ιδιομορφή για τον φορέα που εξετάζεται υπολογίστηκε από το SAP2000 σε T=0.753sec (σχ. 3.2).
- Για ΚΠΜ και πλαισιωτό σύστημα ο συντελεστής q_0 υπολογίζεται από τον πίνακα Α΄.4 ως $q_0=3.0\cdot\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=3.90$ (λαμβάνεται $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=1.30$ για πολυώροφο πολύστυλο πλαισιωτό κτίριο).
- Η τελική τιμή του συντελεστή συμπεριφοράς q προκύπτει από τη σχέση Α΄.3 ως $q=q_0\cdot k_w=3.0\cdot 1.0=3.0\geq 1.5\Rightarrow q=3.90$

Παρατηρείται ότι $T_C \le T \le T_D$ οπότε η φασματική επιτάχυνση σχεδιασμού δίνεται από τη σχέση:

$$\begin{split} S_d(T) &= \alpha_g \cdot S \cdot \frac{2.5}{q} \cdot \frac{T_C}{T} \geq \beta \cdot \alpha_g \Rightarrow \\ S_d(T) &= 0.24 \cdot 9.81 \cdot 1.15 \cdot \frac{2.5}{3.9} \cdot \frac{0.60}{0.753} = 1.383 \text{m/sec}^2 \geq 0.20 \cdot 0.24 \cdot 9.81 = 0.47 \text{m/sec}^2 \Rightarrow \\ S_d(T) &= 1.383 \text{m/sec}^2 \end{split}$$

Η συνολική μάζα της κατασκευής (και στους 3 ορόφους) είναι m = 117.23t.

Ισχύει $T_1 = 0.753sec \le 2 \cdot T_C = 1.20sec$ και το κτίριο έχει περισσότερους από 2 ορόφους, οπότε $\lambda = 0.85$. Οπότε η τέμνουσα βάσης υπολογίζεται ως εξής:

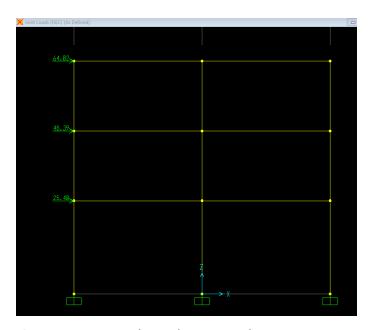
$$F_b = S_d(T) \cdot m \cdot \lambda = 1.383 \cdot 117.23 \cdot 0.85 = 137.81kN$$
 (3.2)

Η τιμή της τέμνουσας βάσης κατανέμεται καθύψος του κτιρίου σύμφωνα με τη σχέση Α΄.7, οπότε προκύπτει ο πίνακας:

Πίνακας 3.1: Κατανομή της τέμνουσας βάσης σχεδιασμού καθύψος του κτιρίου

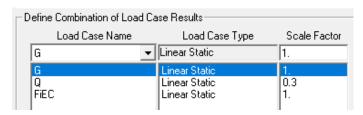
Σύνολο	117.23		10.23	137.81
3	39.08	0.1217	4.754	64.02
2	39.08	0.0920	3.594	48.39
1	39.08	0.0483	1.886	25.40
Όροφος	m_i	s_i	$m_i \cdot s_i$	$F_{i,EC}$

Οι δυνάμεις αυτές εισάγονται σε οποιουσδήποτε κόμβους (λόγω της διαφραγματικής λειτουργίας) στη στάθμη του κάθε ορόφου.

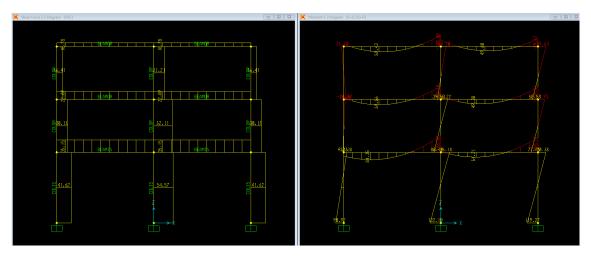
Σχήμα 3.6: Εισαγωγή οριζόντιων δυνάμεων στο SAP2000

Στη συνέχεια ορίζεται και ο σεισμικός συνδυασμός φόρτισης $G + 0.3Q + F_i$

Σχήμα 3.7: Σεισμικός συνδυασμός στο SAP2000

Στο σχήμα 3.8 παρουσιάζονται ενδεικτικά ορισμένα αποτελέσματα της επίλυσης με τη μέθοδο της οριζόντιας φόρτισης.

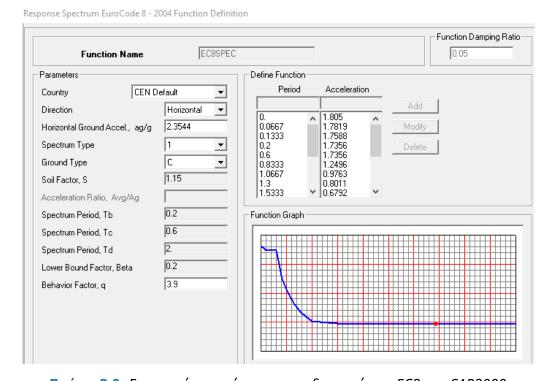

Σχήμα 3.8: Διάγραμμα τεμνουσών για τη φόρτιση αποκλειστικά με τις οριζόντιες σεισμικές δυνάμεις (αριστερά) και ροπών κάμψης για το σεισμικό συνδυασμό $G+0.3Q+F_i$ (δεξιά)

3.3 Ιδιομορφική ανάλυση φάσματος απόκρισης

Η στατική ανάλυση που περιγράφηκε στην προηγούμενη παράγραφο επιτρέπεται από τον ΕC8 να εφαρμόζεται σε κτίρια που πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις (τις πληροί το κτίριο που εξετάζεται). Η γενική περίπτωση που προτείνεται από τον κανονισμό για όλα τα κτίρια είναι η ιδιομορφική φασματική ανάλυση.

Στο SAP2000 είναι δυνατό να δίνεται αυτόματα το φάσμα σχεδιασμού του EC8 ως Response Spectrum Function.

Σχήμα 3.9: Εισαγωγή του φάσματος σχεδιασμού του ΕC8 στο SAP2000

Cancel

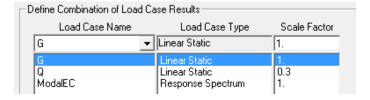
Load Case Data - Response Spectrum Load Case Name Load Case Type Modify/Show... ModalEC Set Def Name Response Spectrum ▼ Design... Modal Combination Directional Combination ⊙ cac GMC ft 1. SBSS C SRSS C CQC3 GMC f2 0. C Absolute C Absolute Periodic + Rigid Type SRSS Scale Factor C NRC 10 Percent C Double Sum Modal Load Case MODAL -Use Modes from this Modal Load Case Loads Applied me Function

▼ EC8SPEC ▼ 1 Scale Factor Load Type Load Name Add Modify Delete Show Advanced Load Parameters Other Parameters OK Constant at 0.05 Modal Damping Modify/Show...

Επιπλέον, δίνεται μια νέα φορτιστική κατάσταση ως εξής:

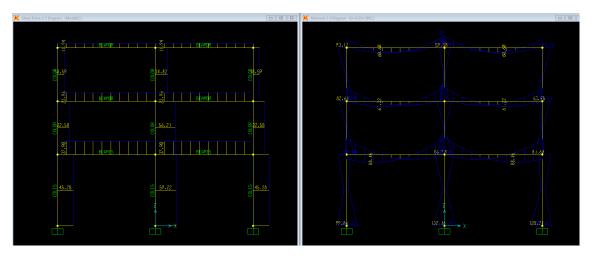
Σχήμα 3.10: Φορτιστική κατάσταση με το φάσμα σχεδιασμού

και στη συνέχεια ορίζεται ο νέος σεισμικός συνδυασμός φόρτισης G+0.3Q+ModalEC

Σχήμα 3.11: Σεισμικός συνδυασμός στο SAP2000 με τα φασματικά 'φορτία'

Στο σχήμα 3.12 παρουσιάζονται ενδεικτικά ορισμένα αποτελέσματα της επίλυσης με τη μέθοδο της ιδιομορφικής ανάλυσης φάσματος απόκρισης.

Σχήμα 3.12: Διάγραμμα τεμνουσών για τη φόρτιση αποκλειστικά με το φάσμα σχεδιασμού (αριστερά) και ροπών κάμψης για το σεισμικό συνδυασμό G + 0.3Q + ModalEC (δεξιά)

Παρατηρείται ότι οι τιμές που προκύπτουν είναι πολύ κοντά με αυτές που προέκυψαν με τη μέθοδο της οριζόντιας φόρτισης, όπως παρουσιάστηκαν στο σχήμα 3.8. Το γεγονός αυτό είναι αναμενόμενο καθώς στην απόκριση του συγκεκριμένου κτιρίου κυριαρχεί η 1η ιδιομορφή (περίπου 89% σύμφωνα με το σχήμα 3.2).

Ανελαστική στατική ανάλυση βάσει SAP2000 (FEMA356)

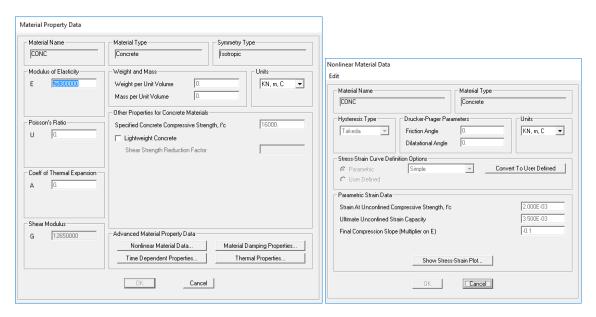
To SAP2000 έχει τη δυνατότητα να προετοιμάζει τον φορέα για ανελαστική στατική (pushover) ανάλυση σύμφωνα με τις οδηγίες της FEMA356.

4.1 Διαγράμματα ροπών-στροφών

Για τον αυτόματο υπολογισμό των διαγραμμάτων ροπών-στροφών από το SAP2000 θα πρέπει να ενημερωθούν οι ιδιότητες των υλικών ώστε να περιλαμβάνουν τα πλήρη διαγράμματα τάσεων-παραμορφώσεων, για να μπορεί να γίνει η ανάλυση των διατομών. Στη φόρμα επιλογής των υλικών επιλέγεται το Show advanced properties

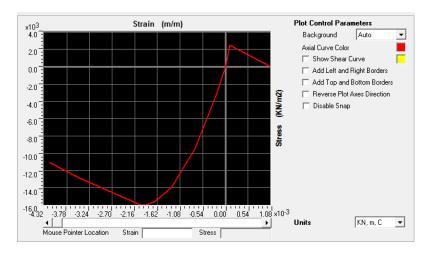
4.1.1 Σκυρόδεμα

Δίνονται οι παράμετροι σύμφωνα με το σχήμα 12.5 του βιβλίου «Προσομοίωση κατασκευών σε προγράμματα ΗΥ» όπως φαίνεται και στο σχήμα 4.1

Σχήμα 4.1: Εισαγωγή στοιχείων μη γραμμικής συμπεριφοράς σκυροδέματος

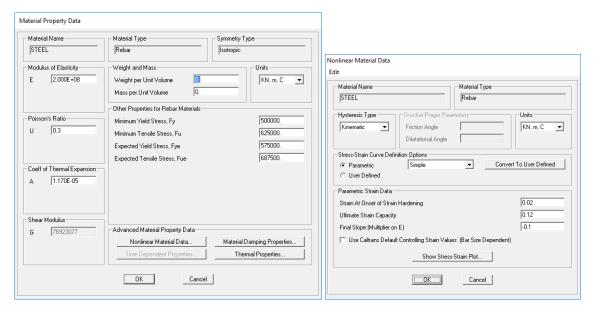
Το διάγραμμα τάσεων – παραμορφώσεων που προκύπτει φαίνεται στο σχήμα 4.2.

Σχήμα 4.2: Διάγραμμα τάσεων – παραμορφώσεων σκυροδέματος

4.1.2 Χάλυβας

Ομοίως, για τις τιμές που υπολογίζονται σύμφωνα με τα δεδομένα της εκφώνησης, δίνονται οι παράμετροι και για τον χάλυβα οπλισμού. Προσοχή δίνεται στο σημείο ότι ως *Material Type* επιλέγεται *Rebar* (Reinforcement bars) και όχι *Steel* που αντιστοιχεί σε μεταλλικές κατασκευές.

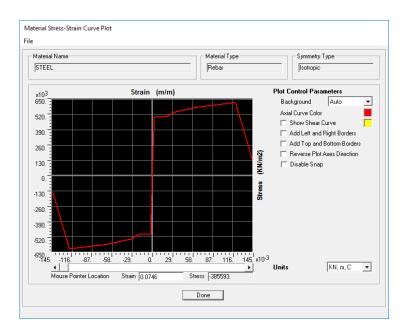

Σχήμα 4.3: Εισαγωγή στοιχείων μη γραμμικής συμπεριφοράς χάλυβα

Το διάγραμμα τάσεων – παραμορφώσεων που προκύπτει φαίνεται στο σχήμα 4.4.

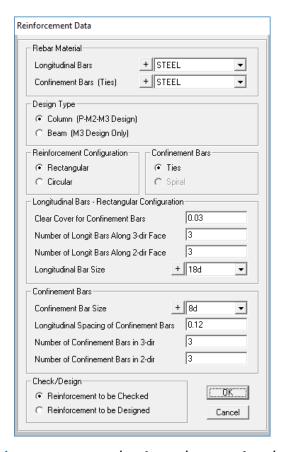
4.1.3 Εισαγωγή του οπλισμού των δομικών στοιχείων

Στα υποστυλώματα ο οπλισμός δίνεται σύμφωνα με τη φόρμα στο σχήμα 4.5.

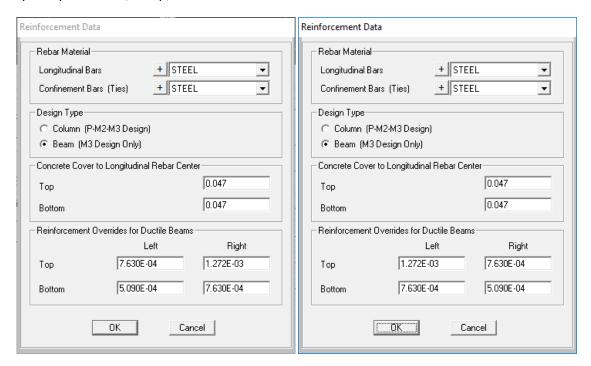
Σχήμα 4.4: Διάγραμμα τάσεων – παραμορφώσεων χάλυβα

Οι συνδετήρες που τοποθετούνται θεωρούνται ότι είναι 3τμητοι (για 3 ή 5 ράβδους ανά παρειά γίνεται η παραδοχή ότι έχει τοποθετηθεί ο περιμετρικός συνδετήρας και 2 σιγμοειδείς). Στην περίπτωση που δεν υπάρχει η διάμετρος των ράβδων στις έτοιμες επιλογές του προγράμματος τότε δημιουργείται νέα σύμφωνα με το σχήμα 12.12 του βιβλίου «Προσομοίωση κατασκευών σε προγράμματα ΗΥ».

Σχήμα 4.5: Εισαγωγή οπλισμού υποστυλωμάτων

Στις δοκούς ο οπλισμός δίνεται σύμφωνα με τις φόρμες στο σχήμα 4.6 με το παράδειγμα να αναφέρεται στις διατομές του ισογείου BEAMISleft και BEAMISright. Πρέπει να σημειωθεί ότι στα στοιχεία που απαιτούνται από το SAP2000 δίνεται ο οπλισμός άνω και κάτω πέλματος στην αρχή και στο τέλος του δομικού στοιχείου. Έτσι, το αρχικό Frame Section BEAMIS μετονομάζεται σε BEAMISleft και σε αυτό τοποθετούνται οι οπλισμοί της αριστερής δοκού ισογείου του φορέα και στη συνέχεια δημιουργείται, με αντιγραφή, ένα νέο Frame Section BEAMISright για τη δεξιά δοκό ισογείου, στο οποίο η μόνη διαφορά αφορά τις θέσεις τοποθέτησης του οπλισμού, αριστερά και δεξιά της δοκού.

Σχήμα 4.6: Εισαγωγή οπλισμού δοκών BEAMISleft (αριστερά) και BEAMISright (δεξιά)

Πρέπει να σημειωθεί ότι στις φόρμες εισαγωγής των στοιχείων στο SAP2000 η επικάλυψη ζητείται με διαφορετικό τρόπο στις δοκούς από ότι στα υποστυλώματα. Έτσι, ενώ στα υποστυλώματα το πρόγραμμα ζητά την καθαρή επικάλυψη μέχρι τους συνδετήρες (το c_{nom}) στις δοκούς ζητά μέχρι το κέντρο βάρους των διαμήκων ράβδων, οπότε για διαμήκεις ράβδους \emptyset 18 και συνδετήρες \emptyset 8 έχουμε:

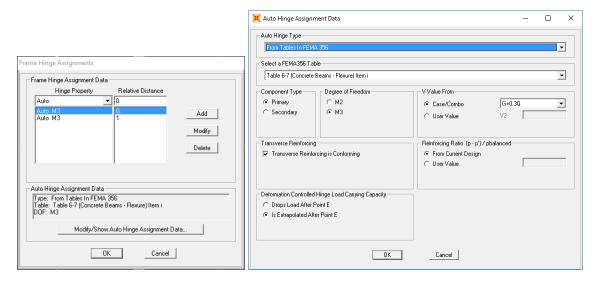
$$d_1 = c_{nom} + \emptyset_w + 0.5 \cdot \emptyset_L = 30 + 8 + 0.5 \cdot 18 = 47mm = 0.047m \tag{4.1}$$

Ο διαμήκης οπλισμός δίνεται ως το συνολικό εμβαδόν των ράβδων στην άνω και κάτω ίνα των στηρίξεων. Έτσι για $3\emptyset18$ έχουμε $A_{\rm s}=7.63cm^2=7.63\cdot 10^{-4}m^2$

Επιπλέον, παρατηρείται ότι στο SAP2000 δε ζητούνται δεδομένα για τον εγκάρσιο οπλισμό των δοκών εκτός από το υλικό του.

4.1.4 Εισαγωγή πλαστικών αρθρώσεων στις δοκούς

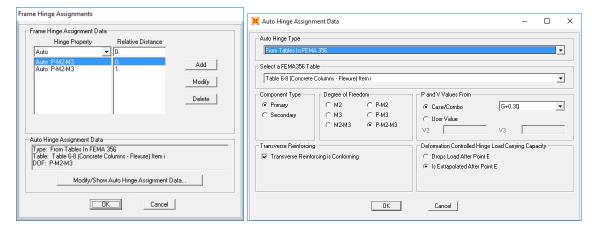
Οι πλαστικές αρθρώσεις υπολογίζονται με αυτόματο τρόπο σύμφωνα με τη διαδικασία που προτείνεται από τη FEMA. Στις δοκούς η ανελαστική συμπεριφορά αναφέρεται στη ροπή M3. Έτσι επιλέγονται όλες οι δοκοί και στη συνέχεια δίνεται Assign->Frame->Hinges και Auto M3 σην αρχή και στο τέλος του στοιχείου σύμφωνα με το σχήμα 4.7.

Σχήμα 4.7: Εισαγωγή αυτόματων πλαστικών αρθρώσεων στις δοκούς

4.1.5 Εισαγωγή πλαστικών αρθρώσεων στα υποστυλώματα

Με αντίστοιχο τρόπο δίνονται οι πλαστικές αρθρώσεις στα υποστυλώματα με τη διαφορά ότι για να ληφθεί υπόψη η αλληλεπίδραση ροπής-αξονικού φορτίου επιλέγεται η πλαστική άρθρωση τύπου PMM.

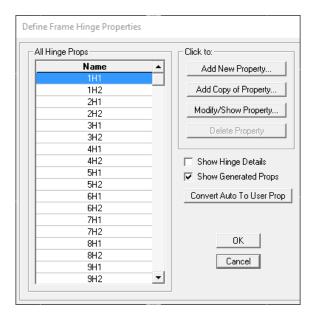

Σχήμα 4.8: Εισαγωγή αυτόματων πλαστικών αρθρώσεων στα υποστυλώματα

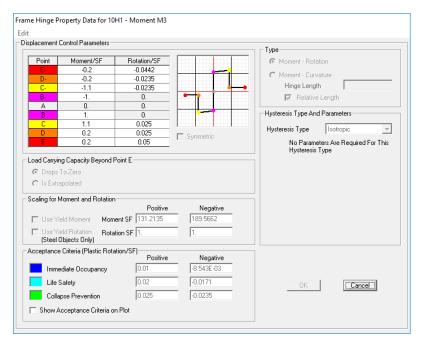
4.1.6 Εμφάνιση αυτόματων πλαστικών αρθρώσεων

Για να δει ο χρήστης τις πλαστικές αρθρώσεις που δημιουργήθηκαν από το πρόγραμμα αυτόματα βάσει της μεθοδολογίας της FEMA επιλέγει Define->Frame->Hinge Properties και στη συνέχεια Show Generated Props

Ενδεικτικά ακολουθούν τα αποτελέσματα που προέκυψαν σε μια δοκό.

Σχήμα 4.9: Εμφάνιση πλαστικών αρθρώσεων που δημιουργήθηκαν αυτόματα

Σχήμα 4.10: Πλαστική άρθρωση σε εξωτερική στήριξη δοκού του ισογείου

4.2 Ανελαστικές στατικές αναλύσεις

Η πρώτη σειρά ανελαστικών στατικών (pushover) αναλύσεων θα γίνει χρησιμοποιώντας τις πλαστικές αρθρώσεις που δημιουργήθηκαν αυτόματα από το πρόγραμμα και παρουσιάστηκαν στην προηγούμενη παράγραφο.

4.2.1 Κατανομή των σεισμικών δυνάμεων

Τα οριζόντια στατικά φορτία θα εφαρμόζονται στη στάθμη κάθε διαφράγματος (πλάκα ορόφου), σύμφωνα με την κατανομή των αδρανειακών φορτίων του σεισμού. Απαι-

τείται η εφαρμογή δύο τουλάχιστον διαφορετικών καθύψος κατανομών φορτίων, ώστε να λαμβάνεται (κατά το δυνατό) υπόψη η μεταβολή του τρόπου κατανομής των φορτίων λόγω μετελαστικής συμπεριφοράς ορισμένων περιοχών του φορέα, αλλά και λόγω της επιρροής των ανώτερων ιδιομορφών. Σύμφωνα με τον ΚΑΝ.ΕΠΕ. θα εφαρμοστούν οι εξής κατανομές:

- Ομοιόμορφη, βασισμένη σε οριζόντια φορτία ανάλογα ως προς τη μάζα κάθε ορόφου. Τα φορτία υπολογίζονται από τη σχέση $F_i = F_b \cdot \frac{m_i}{\sum m_i}$
- Ιδιομορφική, ανάλογη προς οριζόντια φορτία συμβατά προς την κατανομή οριζοντίων φορτίων στην υπό εξέταση διεύθυνση, όπως προκύπτει από ελαστική ανάλυση. Τα φορτία υπολογίζονται από τη σχέση $F_i = F_b \cdot \frac{s_i \cdot m_i}{\sum s_i \cdot m_i}$

όπου:

 F_i : το οριζόντιο φορτίο που ασκείται στον όροφο i

 F_b : η σεισμική τέμνουσα βάσης που εδώ μπορεί να πάρει οποιαδήποτε τιμή καθώς ενδιαφέρει απλά η αναλογία των δυνάμεων σε κάθε στάθμη

 s_i, s_j : οι μετακινήσεις των μαζών m_i, m_j που αντιστοιχούν στην θεμελιώδη

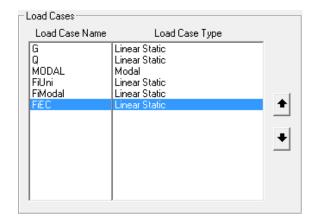
ιδιομορφή

 m_i, m_i : οι μάζες των ορόφων

Λαμβάνοντας $F_b = 100kN$ προκύπτει ο πίνακας 4.1

Πίνακας 4.1: Κατανομή των σεισμικών δυνάμεων καθύψος του κτιρίου

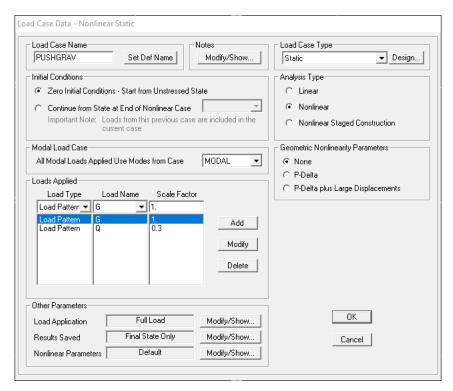
	117.23	0.1217		100.00	100.00
3	39.08	0.1217	4 754	33.33	46.45
2	39.08	0.0920	3.594	33.33	35.12
1	39.08	0.0483	1.886	33.33	18.43
Όροφος	m_i	s_i	$m_i \cdot s_i$	$F_{i,uni}$	$F_{i,modal}$

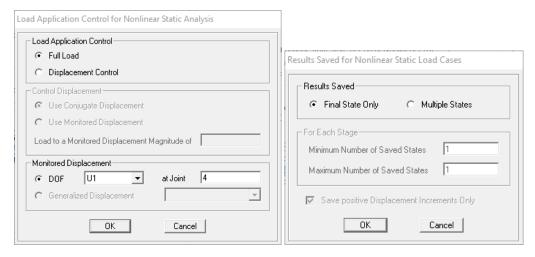
Σχήμα 4.11: Load patterns στο SAP2000 με τις κατανομές των φορτίων

4.2.2 Ανελαστική στατική ανάλυση για τα κατακόρυφα φορτία

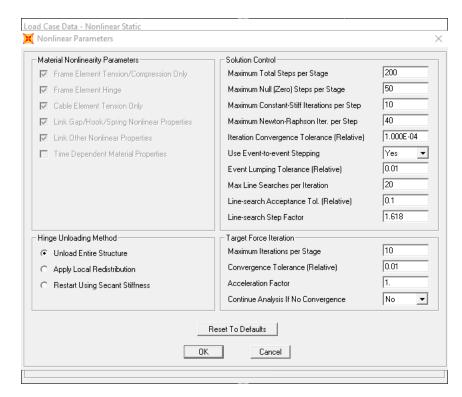
Σε πρώτη φάση δημιουργείται μια «προκαταρκτική» ανελαστική φορτιστική κατάσταση η οποία αντιστοιχεί στα κατακόρυφα φορτία του σεισμικού συνδυασμού. Είναι προφανές ότι όταν αρχίζουν να δρουν οι (οριζόντιες) σεισμικές δράσεις ο φορέας δεν είναι αφόρτιστος αλλά υπάρχει ήδη η εντατική κατάσταση που δημιουργείται από τα κατακόρυφα φορτία. Η φορτιστική κατάσταση ονομάζεται PUSHGRAV και δίνεται σύμφωνα με τις παρακάτω φόρμες. Σημειώνεται πως η συγκεκριμένη ανελαστική ανάλυση δεν απαιτεί να φτάσει μέχρι κάποια μετακίνηση αλλά απλά δίνονται τα κατακόρυφα φορτία και επιπλέον δεν ενδιαφέρουν τα ενδιάμεσα αποτελέσματα παρά μόνο στο τελικό στάδιο (βήμα) της επίλυσης.

Σχήμα 4.12: Αρχικές συνθήκες για τις pushover αναλύσεις με την εισαγωγή των κατακόρυφων φορτίων

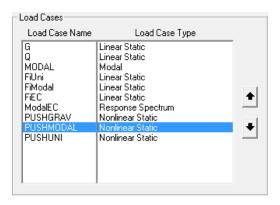
Σχήμα 4.13: Παράμετροι φορτιστικής κατάστασης PUSHGRAV

Σχήμα 4.14: Παράμετροι φορτιστικής κατάστασης PUSHGRAV

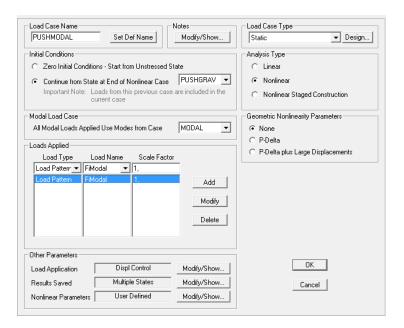
4.2.3 Ανελαστικές στατικές αναλύσεις για τα σεισμικά φορτία

Στη συνέχεια δίνονται 2 ανελαστικές στατικές (pushover) αναλύσεις οι οποίες αντιστοιχούν στο ιδιομορφικό (PUSHMODAL) και στο ομοιόμορφο (PUSHUNI) μοντέλο φόρτισης. Για να υπάρχει μια πλήρης εικόνα της απόκρισης του φορέα δίνεται μια αρκετά μεγάλη τιμή της στοχευόμενης μετακίνησης, ενδεικτικά στο παράδειγμα ο φορέας ωθείται μέχρι στην κορυφή του να φτάσει τα 0.60m. Οι τελικές φορτιστικές καταστάσεις είναι οι εξής:

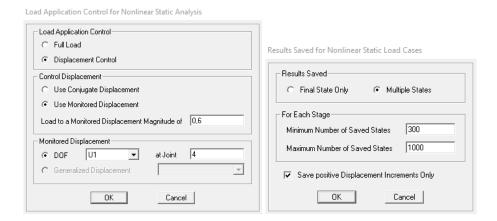

Σχήμα 4.15: Φορτιστικές καταστάσεις για τις ανελαστικές στατικές αναλύσεις

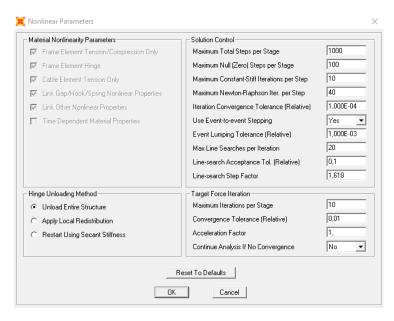
Για τις οριζόντιες ανελαστικές φορτιστικές καταστάσεις χρησιμοποιούνται οι παράμετροι που φαίνονται στις παρακάτω φόρμες με μόνη διαφορά ότι στα φορτία που εφαρμόζονται χρησιμοποιείται τη μια φορά το FiModal (ιδιομορφικό) και την άλλη το FiUni (ομοιόμορφο).

Σχήμα 4.16: Φορτιστική κατάσταση PUSHMODAL

Σχήμα 4.17: Παράμετροι φορτιστικής κατάστασης PUSHMODAL

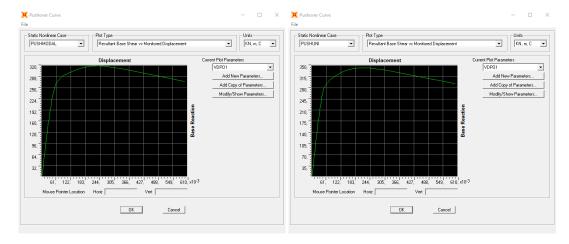

Σχήμα 4.18: Παράμετροι φορτιστικής κατάστασης PUSHMODAL

4.3 Αποτελέσματα ανελαστικών στατικών αναλύσεων

4.3.1 Καμπύλες αντίστασης

Από τα αποτελέσματα των pushover αναλύσεων προκύπτουν οι καμπύλες αντίστασης (διάγραμμα τέμνουσας βάσης-μετακίνησης στην κορυφή του κτιρίου) που φαίνονται στο σχήμα 4.19. Παρατηρείται ότι στην ομοιόμορφη κατανομή εμφανίζονται μεγαλύτερες τιμές της τέμνουσας βάσης.

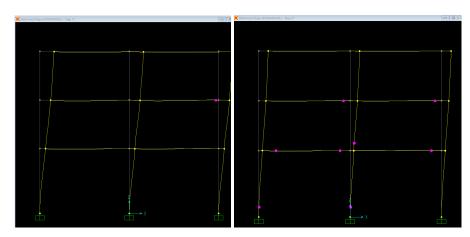

Σχήμα 4.19: Καμπύλες αντίστασης για την ιδιομορφική (αριστερά) και την ομοιόμορφη (δεξιά) κατανομή των φορτίων

Τα διαγράμματα αυτά δείχνουν με πολύ άμεσο και πολύ εποπτικό τρόπο χρήσιμα στοιχεία για τη σεισμική απόκριση μιας κατασκευής όπως η αντοχή, η δυσκαμψία και η διαθέσιμη πλαστιμότητα.

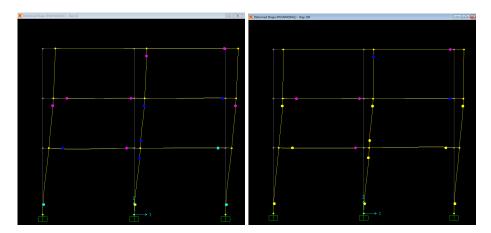
4.3.2 Πλαστικός μηχανισμός

Από τις ανελαστικές στατικές αναλύσεις μπορεί να εκτιμηθεί η σειρά εμφάνισης των πλαστικών αρθρώσεων μέχρι την τελική αστοχία, ανιχνεύοντας έτσι τα πιο αδύναμα σημεία της κατασκευής.

Σχήμα 4.20: Παραμορφωμένος φορέας στο βήμα εμφάνισης της πρώτης πλαστικής άρθρωσης σε δοκό (αριστερά) και υποστύλωμα (δεξιά)

Στο σχήμα 4.20 φαίνονται για την επίλυση με την ιδιομορφική κατανομή των φορτίων η θέση εμφάνισης της πρώτης πλαστικής άρθρωσης σε δοκό ($\delta=0.022m$), σε στύλο ($\delta=0.057m$), ενώ στο σχήμα 4.21 η πρώτη πτώση αντοχής δομικού στοιχείου ($\delta=0.19m$) και η εικόνα των πλαστικών αρθρώσεων στο τελευταίο βήμα της ανάλυσης ($\delta=0.6m$). Οι τιμές των μετακινήσεων εμφανίζονται όταν στην καρτέλα εμφάνισης της καμπύλης αντίστασης επιλέγεται File->Show tables.

Σχήμα 4.21: Παραμορφωμένος φορέας στο βήμα εμφάνισης της πρώτης πτώσης αντοχής (αριστερά) και στο τελευταίο βήμα της ανάλυσης (δεξιά)

4.4 Υπολογισμός στοχευόμενης μετακίνησης

Παραρτήματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ **Α΄** Ι Τυπολόγιο

Α΄.1 Σεισμικές διεγέρσεις Ευρωκώδικα 8

Α΄.1.1 Φάσματα απόκρισης

Οριζόντιο ελαστικό φάσμα απόκρισης

Η τιμή της ελαστικής φασματικής επιτάχυνσης προκύπτει από τις σχέσεις

$$0 \le T \le T_B: \quad S_e(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \left[1 + \frac{T}{T_B} \cdot (\eta \cdot 2.5 - 1) \right]$$

$$T_B \le T \le T_C: \quad S_e(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2.5$$

$$T_C \le T \le T_D: \quad S_e(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2.5 \cdot \frac{T_C}{T}$$

$$T_D \le T \le 4s: \quad S_e(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \eta \cdot 2.5 \cdot \frac{T_C \cdot T_D}{T^2}$$
(A'.1)

Φάσμα σχεδιασμού

Η τιμή της φασματικής επιτάχυνσης σχεδιασμού προκύπτει από τις σχέσεις

$$0 \le T \le T_B: \quad S_d(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \left[\frac{2}{3} + \frac{T}{T_B} \cdot \left(\frac{2.5}{q} - \frac{2}{3} \right) \right]$$

$$T_B \le T \le T_C: \quad S_d(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \frac{2.5}{q}$$

$$T_C \le T \le T_D: \quad S_d(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \frac{2.5}{q} \cdot \frac{T_C}{T} \ge \beta \cdot \alpha_g$$

$$T_D \le T \le 4s: \quad S_d(T) = \alpha_g \cdot S \cdot \frac{2.5}{q} \cdot \frac{T_C \cdot T_D}{T^2} \ge \beta \cdot \alpha_g$$
(A'.2)

όπου:

 $S_e(T)$: η ελαστική φασματική επιτάχυνση $S_d(T)$: η φασματική επιτάχυνση σχεδιασμού : η ιδιοπερίοδος ταλάντωσης ενός μονοβάθμιου συστήματος T $a_{\rm g}=\gamma_{\rm I}\cdot a_{\rm gR}$: όπου είναι η εδαφική επιτάχυνση σχεδιασμού σε έδαφος κατηγορίας Α. Ο συντελεστής σπουδαιότητας $\gamma_{\rm I}$ λαμβάνεται από τον πίνακα Α΄.2 και η επιτάχυνση αναφοράς a_{gR} ανάλογα με τη ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας σύμφωνα με τον πίνακα Α΄.1 S : ο συντελεστής εδάφους T_B : η περίοδος κάτω ορίου του κλάδου σταθερής φασματικής επιτάχυνσης : η περίοδος άνω ορίου του κλάδου σταθερής φασματικής T_C επιτάχυνσης : η τιμή της περιόδου που ορίζει την αρχή της περιοχής σταθερής T_D μετακίνησης του φάσματος : ο διορθωτικός συντελεστής απόσβεσης, με τιμή αναφοράς $\eta = 1$ για η 5% ιξώδη απόσβεση. $\eta = \sqrt{10/(5 + \xi)} \ge 0.55$: ο συντελεστής συμπεριφοράς q : ο συντελεστής κατώτατου ορίου για το οριζόντιο φάσμα β

Παράμετροι φασμάτων

Πίνακας Α΄.1: Επιτάχυνση αναφοράς a_{gR}/g σε έδαφος Α ανάλογα με τη ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας

σχεδιασμού με συνιστώμενη τιμή $\beta=0.2$

Ζώνη σεισμικής επικινδυνότητας	Z1	Z2	Z3
a_{gR}/g	0.16	0.24	0.36

Πίνακας Α΄.2: Τιμές του συντελεστή σπουδαιότητας γ_1

Κατηγορία σπουδαιότητας	I	II	III	IV
Συντελεστής σπουδαιότητας $\gamma_{ m I}$	0.80	1.00	1.20	1.40

Κατάταξη εδαφών

- **Α** Βραχώδη
- **Β** Αποθέσεις από πολύ πυκνά αμμοχάλικα ή πολύ σκληρές αργίλους μεγάλου πάχους
- **C** Αποθέσεις από πυκνά αμμοχάλικα ή σκληρές αργίλους μεγάλου πάχους
- **D** Αποθέσεις από χαλαρά έως μέτρια, μη συνεκτικά εδάφη ή μαλακά έως σκληρά συνεκτικά εδάφη
- **Ε** Επιφανειακό αλλουβιακό στρώμα πάχους 5-20m με τιμή νs αντίστοιχη των εδαφών C ή D, που υπέρκειται σκληρού εδάφους
- **S1** Αποθέσεις που αποτελούνται ή περιλαμβάνουν στρώμα πάχους τουλάχιστον 10 m από μαλακές αργίλους και ιλύες με μεγάλο δείκτη πλαστικότητας (PI>40) και μεγάλο ποσοστό υγρασίας

35

S2 Αποθέσεις από εδάφη επικίνδυνα για ρευστοποίηση ή ευαίσθητες αργίλους και εδάφη που δεν υπάγονται στις παραπάνω κατηγορίες

Πίνακας Α΄.3: Τιμές των εδαφικών παραμέτρων για τα φάσματα απόκρισης τύπου Ι

Εδαφικός τύπος	S	T_B	T_C	T_D
Α	1.00	0.15	0.40	2.0
В	1.20	0.15	0.50	2.0
С	1.15	0.20	0.60	2.0
D	1.35	0.20	0.80	2.0
Е	1.40	0.15	0.50	2.0

Συντελεστής συμπεριφοράς α

Σε κτίρια από οπλισμένο σκυρόδεμα η ανώτατη τιμή του συντελεστή συμπεριφοράς q θα υπολογίζεται για κάθε διεύθυνση σχεδιασμού ως εξής

$$q = q_o \cdot k_w \ge 1.5 \tag{A'.3}$$

όπου:

 $q_o:$ η βασική τιμή του συντελεστή συμπεριφοράς, που εξαρτάται από τον τύπο του στατικού συστήματος και από την κανονικότητά του σε όψη

 k_w : συντελεστής που εκφράζει την επικρατούσα μορφή αστοχίας σε στατικά συστήματα με τοιχώματα

Πίνακας Α΄.4: Βασική τιμή του συντελεστή συμπεριφοράς, q_0 , για συστήματα κανονικά σε όψη

Τύπος στατικού συστήματος	КПМ	КПМ
Πλαισιωτό σύστημα, διπλό σύστημα, σύστημα συζευγμένων τοιχωμάτων	$3.0\frac{\alpha_u}{\alpha_1}$	$4.5\frac{\alpha_u}{\alpha_1}$
Σύστημα ασύζευκτων τοιχωμάτων Στρεπτικά εύκαμπτο σύστημα	3.0	$\frac{4.0}{\alpha_1}$ 3.0
Σύστημα ανεστραμμένου εκκρεμούς	1.5	2.0

Όταν ο πολλαπλασιαστικός συντελεστής $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}$ δεν έχει υπολογιστεί με ειδικό υπολογισμό, μπορούν να χρησιμοποιηθούν οι ακόλουθες προσεγγιστικές τιμές για κτίρια κανονικά σε κάτοψη.

- Πλαισιωτά συστήματα ή ισοδύναμα προς πλαισιωτά διπλά συστήματα
 - μονώροφα κτίρια: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1} = 1.1$
 - πολυώροφα δίστυλα πλαισιωτά κτίρια: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1} = 1.2$

- πολυώροφα πολύστυλα πλαισιωτά κτίρια ή ισοδύναμα προς αυτά διπλά συστήματα: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=1.3$
- Συστήματα τοιχωμάτων ή ισοδύναμα προς αυτά διπλά συστήματα
 - Συστήματα τοιχωμάτων με μόνον δύο ασύζευκτα τοιχώματα σε κάθε οριζόντια διεύθυνση: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=1.0$
 - Άλλα συστήματα ασύζευκτων τοιχωμάτων: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=1.1$
 - Ισοδύναμα προς τοιχώματα διπλά συστήματα ή συστήματα συζευγμένων τοιχωμάτων: $\frac{\alpha_u}{\alpha_1}=1.2$

Ο συντελεστής k_w που εκφράζει την κυρίαρχη μορφή αστοχίας σε στατικά συστήματα με τοιχώματα θα λαμβάνεται ως εξής (όπου α_0 είναι κυριαρχούσα τιμή του λόγου όψεως των τοιχωμάτων του στατικού συστήματος):

$$k_w = \begin{cases} 1.0 & \text{για πλαισιωτά και ισοδύναμα προς πλαισιωτά} \\ 0.5 \leq (1+\alpha_0)/3 \leq 1.0 & \text{για συστήματα τοιχωμάτων, ισοδύναμα προς} \\ \text{τοιχώματα διπλά συστήματα και στρεπτικά} \\ \text{εύστρεπτα συστήματα} \end{cases}$$

Εάν οι λόγοι όψεως h_{wi}/l_{wi} όλων των τοιχωμάτων i του στατικού συστήματος δεν παρουσιάζουν σημαντικές διαφορές, η κυριαρχούσα τιμή του λόγου όψεως α_0 μπορεί να υπολογιστεί από την ακόλουθη έκφραση:

$$\alpha_0 = \frac{\sum h_{wi}}{\sum l_{wi}} \tag{A'.5}$$

όπου:

 h_{wi} : το ύψος του τοιχώματος i

 l_{wi} : το μήκος της διατομής του τοιχώματος i

Α΄.1.2 Μέθοδος ανάλυσης οριζόντιας φόρτισης

Τέμνουσα βάσης

Η σεισμική τέμνουσα δύναμη βάσης F_b (συχνά συμβολίζεται και ως V_0), για κάθε οριζόντια διεύθυνση κατά την οποία μελετάται το κτίριο, θα καθορίζεται με χρήση της ακόλουθης έκφρασης:

$$F_h = S_d(T) \cdot m \cdot \lambda \tag{A'.6}$$

όπου:

 $S_d(T1)$: η τετμημένη του φάσματος σχεδιασμού στην περίοδο T_1

Τ1 : η θεμελιώδης ιδιοπερίοδος ταλάντωσης του κτιρίου για οριζόντια κίνηση στην εξεταζόμενη διεύθυνση

m : η συνολική μάζα του κτιρίου πάνω από την θεμελίωση ή πάνω από την άνω επιφάνεια άκαμπτης βάσης

 λ : συντελεστής διόρθωσης με τιμές $\lambda=0.85$ εάν $T_1\leq 2T_C$ και το κτίριο έχει πάνω από δύο ορόφους ή $\lambda=1.00$ σε κάθε άλλη περίπτωση

Κατανομή των οριζόντιων σεισμικών φορτίων

Τα σεισμικά εντατικά μεγέθη θα καθορίζονται (υπό την προϋπόθεση ότι οι πλάκες των ορόφων είναι άκαμπτες στο επίπεδό τους) με την εφαρμογή οριζόντιων φορτίων F_i σε όλους τους ορόφους

$$F_i = F_b \cdot \frac{s_i \cdot m_i}{\sum s_j \cdot m_j} \tag{A'.7}$$

όπου:

 F_i : το οριζόντιο φορτίο που ασκείται στον όροφο i

 F_b : η σεισμική τέμνουσα βάσης σύμφωνα με την έκφραση Α΄.6

 s_i, s_i : οι μετακινήσεις των μαζών m_i, m_i που αντιστοιχούν στην θεμελιώδη

ιδιομορφή

 m_i, m_i : οι μάζες των ορόφων

Όταν η θεμελιώδης ιδιομορφή προσεγγίζεται από οριζόντιες μετακινήσεις που αυξάνονται γραμμικά με το ύψος, τα οριζόντια φορτία F_i μπορούν να λαμβάνονται από την έκφραση:

$$F_i = F_b \cdot \frac{z_i \cdot m_i}{\sum z_i \cdot m_j} \tag{A'.8}$$

όπου:

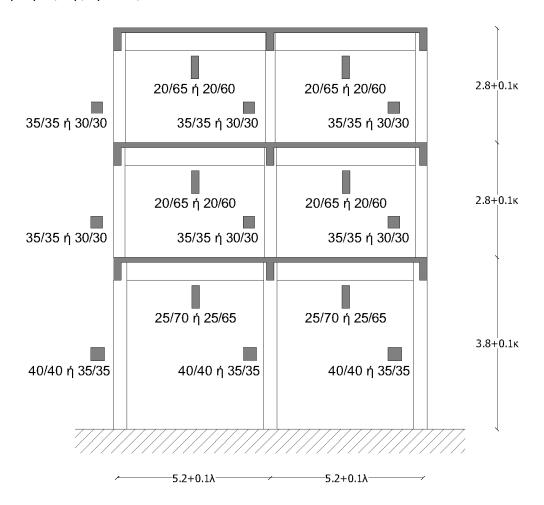
 z_i, z_j : τα ύψη των μαζών $m_i \, m_j \,$ πάνω από το επίπεδο εφαρμογής της σεισμικής δράσης (θεμελίωση ή άνω επιφάνεια άκαμπτου υπογείου).

$$S_{De} = S_e(T) \cdot (\frac{T}{2\pi})^2 \tag{A'.9}$$

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ **Β΄** Εργασία εξαμήνου

Γεωμετρία φορέα

Δίνεται το παρακάτω πλαίσιο που αποτελεί τμήμα κτιρίου από οπλισμένο σκυρόδεμα. Να θεωρηθεί ότι για κάθε ομάδα **κ** είναι ο αριθμός του τμήματος και **λ** είναι ο αριθμός της ομάδας

Σχήμα Β΄.1: Γεωμετρία φορέα

Ζήτημα 1ο. Ελαστική προσομοίωση του φορέα

Να γίνει η προσομοίωση του παραπάνω φορέα στο SAP2000.

Διαστάσεις δομικών στοιχείων

Οι διαστάσεις των δομικών στοιχείων να θεωρηθούν ως εξής:

Πίνακας Β΄.1: Διαστάσεις δομικών στοιχείων

	λ≤3	λ≥4
Στύλοι ισογείου	35/35	40/40
Στύλοι ορόφων	30/30	35/35
Δοκοί ισογείου	25/65	25/70
Δοκοί ορόφων	20/60	20/65

Φορτία

Τα φορτία των δοκών (σε kN/m) να θεωρηθούν ως εξής:

Πίνακας Β΄.2: Φορτία δοκών

	λ≤3	λ≥4
Μόνιμα φορτία (g)	28.00+0.5λ+0.3κ	30.00+0.5λ+0.3κ
Ωφέλιμα φορτία (q)	8.00+0.3λ+0.2κ	9.00+0.3λ+0.2κ

Ποιότητα σκυροδέματος

- Μέση θλιπτική αντοχή $f_{cm} = 18 + \kappa + 0.5 \lambda$ (MPa)
- Μέτρο ελαστικότητας $\mathbf{E}_{cm}=22\cdot(f_{cm}/10)^{0.3}$ (όπου το f_{cm} σε MPa και το \mathbf{E}_{cm} προκύπτει σε GPa). Να ληφθεί υπόψη μόνο ένα δεκαδικό ψηφίο στο \mathbf{E}_{cm}

Ζήτημα 20. Δυναμικά χαρακτηριστικά - Σεισμικές φορτίσεις

- Να γίνει η κατανομή καθύψος των σεισμικών δυνάμεων για το ιδιομορφικό (βάσει της 1ης ιδιομορφής) και το ομοιόμορφο μοντέλο φόρτισης
- Να υπολογιστεί η τέμνουσα βάσης για το φάσμα σχεδιασμού του ΕC8 και στη συνέχεια να κατανεμηθούν οι σεισμικές δυνάμεις καθύψος του κτιρίου ώστε να εφαρμοστεί η μέθοδος ανάλυσης οριζόντιας φόρτισης
- Να γίνει ιδιομορφική ανάλυση φάσματος απόκρισης για το φάσμα σχεδιασμού του ΕC8

Να θεωρηθούν τα εξής:

Πίνακας Β΄.3: Επιτάχυνση εδάφους α_{QR}

λ≤2	λ≥3
0.16g	0.24g

Πίνακας Β΄.4: Κατηγορία πλαστιμότητας

Πίνακας Β΄.5: Κατηγορία εδάφους

λ≤1	2≤λ≤3	4≤λ≤5	6≤λ≤7	λ≥8
С	D	Α	В	E

Πίνακας Β΄.6: Κατηγορία σπουδαιότητας

λ≤1	2≤λ≤3	4≤λ≤6	λ≥7
IV	III	II	I

Ζήτημα 3ο. Ανελαστική στατική ανάλυση βάσει προεπιλογών SAP2000 (FEMA)

Να γίνει ανελαστική στατική (pushover) ανάλυση για το ιδιομορφικό και το ομοιόμορφο μοντέλο φόρτισης, βάσει των διαγραμμάτων ροπών-στροφών που υπολογίζονται αυτόματα από το πρόγραμμα. Να θεωρηθεί ο παρακάτω οπλισμός για τα δομικά στοιχεία.

	λ≤3		λ≥4	
	Διαμήκης	Εγκάρσιος	Διαμήκης	Εγκάρσιος
Στύλοι ισογείου	8Ø16	Ø8/140	8Ø20	Ø8/140
Στύλοι ορόφων	8Ø14	Ø8/160	8Ø18	Ø8/160
Δοκοί ισογείου. Ακρ. στηρίξεις	4Ø16	Ø8/180	4Ø18	Ø8/180
Δοκοί ισογείου. Μεσ. στηρίξεις	6Ø16	Ø8/150	6Ø18	Ø8/150
Δοκοί ορόφων. Ακρ. στηρίξεις	4Ø14	Ø8/180	4Ø16	Ø8/180
Δοκοί ορόφων. Μεσ. στηρίξεις	6Ø14	Ø8/150	6Ø16	Ø8/150

Πίνακας Β΄.7: Οπλισμός δομικών στοιχείων

- Ο οπλισμός των στηρίξεων των δοκών να θεωρηθεί ότι αντιστοιχεί στην άνω ίνα ενώ στην κάτω να τοποθετηθεί το ήμισυ αυτού, της ίδιας διαμέτρου (πχ όπου υπάρχουν άνω 5Ø18 τότε κάτω να τοποθετηθούν 5/2=2.5 οπότε 3Ø18).
- Για το σκυρόδεμα να θεωρηθούν οι τιμές παραμόρφωσης από το σχήμα 12.5 του βιβλίου «Προσομοίωση κατασκευών σε προγράμματα ΗΥ»
- Για τον χάλυβα, να θεωρηθούν οι παράμετροι σύμφωνα με το σχήμα 12.9 του ίδιου βιβλίου, ως εξής:

-
$$f_y = (480 + 10\lambda)MPa$$

-
$$f_u = 1.25 \cdot f_y$$

-
$$f_{ye} = 1.15 \cdot f_y$$

-
$$f_{ue} = 1.10 \cdot f_u$$

Να υπολογιστεί η στοχευόμενη μετακίνηση και να αποτιμηθεί η απόκριση του φορέα για τη σεισμική δράση που αντιστοιχεί σε επιτάχυνση του εδάφους α_{gR} όπως αυτή υπολογίστηκε στο ζήτημα 2.